

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Continuatio II. Romæ Sanctæ

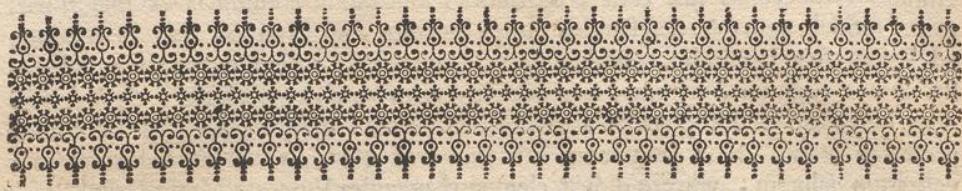
Fabri, Augustinus

Augustæ Vind., Anno M.D.CC.XXX.

No. LXXXI. Marcus Antonius Ansiedeus Perusianus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72647](#)

No. LXXXI.

MARCUS ANTONIUS ANSIEDEUS PERUSIANUS.

Arcus Antonius Ansiedeus Italus S. R. E. Presbyter Cardinalis, Episcopus Perusinus sacrarum Congregationum S. Officij assessor, Episcoporum, & Regularium Examinator, Confessorialis Consiliarius &c. Perusiæ ex nobilissima Ansiedeorum familia ortus, certè nobilissima, quæ Dei nomine ex nomine gloriatur. Talibus Marcus Antonius natus est Parentibus, à quibus cum lacte timorem Domini, initium sapientiæ sugeret, ut per omnem ætatis suæ decursum prudenter agens intelligeret, sibi genus esse de cœlo. Quare ad rectam rationis normam à teneris annis hic illustris imbutus surculus, specimina in vere floridissimo haud obscura ediderat, quos fructus esset daturus autumnali virilis ætatis tempore. Divino (ut ita loquar) ingenio dotatus litteras Perusiæ humaniores vix delibatas, in sui substantiam convertit, & quod admirandum, tempore, quo alij expeditè vix loqui sciunt, prompto ore historiæ ex omni retro antiquitate è memoria depromxit, tamq; amabili dicendi venustate, & altitudine judicij, ut diceres, per methamorphosin eloquentiæ Principem in Marcum Antonium immigrâsse. Romam adolescens ad noblele Collegium S. Clementismittitur altioribus ibidem scientijs non solum instruendus, sed etiam exercitiis, artibúsque, quibus nobilem carere indecorum est, instituendus. Enituit in utroque suos inter coetaneos Alumnos Marcus Antonius Ansiedeus, nam Philosophiæ arcana, & Theologiæ mysteria adeò ingenij sui acumine penetravit, ut coram celeberrimo coetu doctissimorum hominum summa cum laude disputaret, adversantium sententias comiter elideret, argumentorum laqueos sapienter distinqueret, & nodos etiam intricatissimos solveret. Finito adeò nobili sublimium scientiarum cursu, jurisprudentiæ ingenium applicavit, vocatis priùs ad concilium, quas unicè colebat, virtutibus, ne contra iustitiam ex prescripto illarum quidquam ageret, vel decideret. Admotus itaque gravissimis Ecclesiæ statu expedientis rebus, virtus, doctrina, aequitas, nobilitas Marcum Antonium virum in omni genere perfectum, & summis quibúsque negotiis Romano Curiæ aptum, perficiendis commendabant. Hinc anno secundo Pontificatus CLEMENTIS XI, munere decorabatur Referendarii utriusque signaturæ, ubi occasionem natus conspicuam reddendi sui ingenij perspicaciam, & prudentiæ in agendis dexteritatem. Factus Auditor signaturæ iustitiae, dici haud potest, qualem virum in dictis & factis in hoc inquietissimo officio propter continuas audientias, quibus acutissimæ aures ob variarum rerum, & personarum exigentias totius curiæ portigendæ

Marcus Antonius Ansidei, Perusinus, Episcopus Perufice
S. Rom. Universalis Inquisitionis Assessor S. R. E. Presbyter
Cardinalis creatus à SS. D. N. BENEDICTO PAPÀ XIII. in Cor-
sistorio secreto die 9. Decembris 1726, et publicatus in altero
Consistorio secreto habito post Semipublicum die 30. Apr. 1728

Num Crat. d. P. Sac. Cof. May.

Loh. Christoph Kolb excud. A. V.

81.

... 1582
... 1582
... 1582

rigendæ sunt, se exhibuerit. Nemo ad ipsum accessit, qui prudenteriam ejus non admiratus discessit, affabilem Comitatem laudavit, omni humanitate perfusos mores de prædicavit, odorem justissimæ æquitatis persensit, etiam suâ causâ cadens. Paucis post interiectis annis idem Summus Pontifex eum præfiebat Signaturæ vicem gerentis Auditoris Cameræ, quod munus annis pluribus sustinuit summa cum laude, omnibus omnia factus amore, æqui bonique causâ. Familiare est sacris animis, virtutibus, meritisque graves extollere, istis vero, nunquam ad altiora beneficia aspirare, nisi in inferioribus prius optimè fecissent. Promotus deinde ad Secretarium Congregationis (ut vocant) del Conclio, amplum vasti ingenii sui campum, & invincibilis suæ prudentiae vires exercendi natus est, visoque, idem Summus Pontifex CLEMENS XI. sapientiam hujus Viri, folertiāque in expediendis gravissimis Ecclesiæ negotiis, nullis circumscribi limitibus, insigni eum munere decoratum voluit, Assessorem Sancti Officii denominando. Magnus sapientia, ac virtutum admirator, & amator Vincentius Maria Ursinus, hodie felicissimè regnans Orthodoxæ Ecclesiæ summus Monarcha BENEDICTUS XIII. in rebus maximè atduis eximiæ hujus Viri prudentia tantum tribuit, ut non dubitaret, ei committere valde grande, & importantissimum negotium, concernens in orbe penè universo famolissimam constitutionem *Unigenitus*, quo ad mentem Sanctissimi Patris cum decumana laude functum, Episcopali dignitate Perusiana decoravit, magno cum applausu totius illius Urbis, quod, quem genuit, in Antistitem haberet. Perusia (excepta Roma) est omnium prima in Patrimonio D. Petri, ampla, & populosæ civitas, munita non minus propugnaculis, quam eminenti scientiarum Academiæ defensa. Sed, et si bella inter se Augusto, & Marco Antonio gerentibus tota sit flammis absumpta, eam alter noster Marcus Antonius Ansiedus in medio igne divini ardoris, & mutna Civium concordia illæsam ab omnium hostium incursione conservabit: et si alio tempore ab eodem Augusto, L. Antonio in ea præsidium tenente extrema inedia fuerit angustiata, ita ut Perusiana famæ in proverbiū abierit, Marcus Antonius Ansiedus sacro oris sui pabulo, & pane super substantiali eam ad usque delicias cibabit. Totila Gothorum Rex septenali obsidione hanc urbem afflixit, & tandem captam solo æquavit: noster fæcérimus Antistes Marcus Antonius in longas myriadum series pastorali eam solertia circumpleteetur apertis infinitis temporalium, & spiritualium fontibus consolationum. Narses destruetam noviter hanc urbem ædificavit, Marcus Antonius Ansiedus eam ad formam civitatis novæ Jerusalæ morum Sanctitate restaurabit. Longobardis diu subiecta tandem Sæculo nono Romanæ Sedi iterum à Rege Franciæ restituta fuit. Ab eo tempore sub nullius alterius redacta est potestem, variis licet bellorum jactata fluctibus præsertim gliscentiibus armis Guelphos inter & Gibellinos. Ast cœlo tutore, nunquam non pacatissima tranquillitate, & amoena pace fruetur sub umbra sui zelofissimi Purpurati Principis & Episcopi. Circa annum 1620. Floruit Balthasar Ansiedus doctrina & virtute prorsus insignis, & splendidissimum sui nobilissimi stemmatis, urbisque Perusianæ singulare ornamentum. Erat is Paulo V. summo Pontifici ob raras sui ingenij dotes acceptissimus, ita ut ipsius curæ, & probatissimæ solertia non solum celeberrimam in orbe Bibliothecam in Vaticano commiserit, verum etiam illius sapientia difficultima expeditu confidit negotia, à quo etiam, præpropera morte extincto, Cardinalitia fuisse dignitate honoratus. Quam alterius mors illi Ansideo invidit dignitatem, contulit fors huic nostro Ansideo, in, quem immortalem omnes Christi fideles optant, orantes BENECICTO XIII. qui in Consistorio secreto post Consistorium semipublicum pro Canonizatione B. Margaritæ de Cortona Feria 5. die 30. Aprilis 1728. habito eum sacro Purpuratorum Dynastarum Collegio aggregare sibi complacuit finita concione de prædictæ S. Margaritæ Canonizatione haec pauca subiiciens. Quinque idcirco S. R E. Cardinales, quos in Consistorio nostro secreto die nona Decembris anni millesimi septingentesim vigesimi sexti cum quatuor alijs jam publicatis creavimus, & adhuc, cum suppetiat, quibus (jam vos non latet) religioso, & honesto, non tamen pompati.

patico, illorum statui sustinendo consuleremus, defuerint, in pectore reservatos habuimus, ne diutiū illis, utpōtē de Ecclesia, & Apostolica Sede, quā optimē meritis, quorūque præconia, ut de gestis jam notis, hīc retexere omittimus, honores debiti, ac præmia retardentur, Hodiernia die ad majorem DEI laudem, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ utilitatem, decus, & ornamentum publicare intendimus: videlicet Veneraeilem Fratrem Marcum Antonium ex Archi-Episcooo Damatiæ Episcopum Perusianum, & Sancti Officii Assessorem, Venerabilem Fratrem Prosperum ex Archiepiscopo Theodosiæ, Episcopum Anconitanum, sacræ Congregationis Confucilij Secretarij, & fidei Promotorem, dilectum filium Gregorium Selleri nostri Ordinis Prædicatorum sacræ Theologiæ, & Apostolici nostri Palatii Magistrum; dilectum filium Antonium Bancherium nostræ almæ urbis Gubernatorem, nostræ Cameræ Apostoliæ Theaurarium Generalem. Præterea ad ipsius omnipotentis DEI gloriam, & Sanctæ Sedis honorem, duos alios creare intendimus Presbyteros Cardinales; viros siquidem ambos meritis, doctrinâ ac regulari observantiâ illustres, vobisque ac toti litterariæ Reipublicæ bene notos, votisque omnium commendatos: scilicet dilectum Filium Vincentium Ludovicum Gotti nostri Ordinis Prædicatorum electum Patriarcham Hierolymitanum; dilectum filium Leonardum Porzia Ordinis S. Benedicti Congregationis Cassinensis electum Episcopum Bergomensem. Quid vobis videtur? auctoritate Omnipotentis DEI S. S. Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostra, declaramus ac respectivè creamus S. R. E. Cardinales. Usque huc verba Pontificis. Ea promotoio, quanta latitia non modò animos nobilissimæ familiæ de Ansiedi pervaserit, sed etiam omnium totius civitatis Perusianæ Civium cordium medullas penetraverit, cogitatū facilius assequi, quād dictis effari poterit; dum Purpureum honorem ex quadam participatione sui Purpurati Concivis etiam ad se singuli pertinere existimant, propiorésque se factos DEO, quem nunquam non propitium sibi fore pollicentur, quād diu quidem, quod diutissimè suis obtingere votis optant, DEO, & nomine, & moribus aliquomodo similem, protectorem, & sacerdulum Antistitem in terris venerari concessum fuerit, vel tandem videre (si superis placeat) DEI in terris aliquando Vicarium.

DEI in terris aliquando Vicarium.

No.